

За международния конкурс: „Аз съм българче” – 2020 г.

България си ти

Земя като човешка длан –
с вековна слава и царе велики.
Така прекрасна, с толкоз плам
закриляла народа си със щика!

Земя, богата с родния Балкан,
със знаме гордо и непобедено –
във битки тежки давала си дан –
да го опазиш чисто и неопетнено.

Земя, признала българския хан,
видяла мъки, робство и неволи,
но пазила небето си във бран –
децата да растат на воля.

Земя с Батак, Копривщица и Вола,
мечтала с векове за свобода,
почиташ спомена за твоите герои
и паметник издигаш на върха.

Земя, дарена с Рила и Пирин,
с нивя зелени, с върхове високи;
с поляни цветни, ширнали се там,
с бушуващи реки дълбоки.

Земя с народ велик, непобеден,
с деца прекрасни, взели във ръка
червена роза и божур червен,
издигат знамето над твоята снага.

Земя, опазила език и род,
аз своя дъх съм вече притаила
и вярвам, че където и да съм,
ще те обичам и ще те закрилям!

Родино моя, българка съм аз,
за бъдещето твое ще се боря,
за да те има винаги пак там –
на картата в сърцето на Европа!

История българска

История се пише със перо –
за дни геройски на народ велик,
потънал в робски мрак и зло,
издигнал смело своя лик.

История се пише със ръка,
държала меч във тежките ѝ дни,
когато враг обграждал крепостта
и се опитвал да я подчини.

История се пише със дела
на силни, непреклонни синове,
пожертвали за родната страна
живота си без страхове.

История се пише със любов
на майките към своите деца –
родината да пазят с поглед нов,
за да постигнат чакана мечта.

И пишем си историята славна
с перо в ръка, с любов и със дела,
за да я има нашата България
и ний да се гордеем със това.

Пламена Светославова Петрова
XI клас
БСУ „Д-р Петър Берон” – гр. Прага